

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző: *V. G. Y.*

Cím: *Látogatás Márkus Emmánál*

Forrás: *Az Újság*

3n

(Hely)

1924. 10. 12.

(Idő)

(fűz.)

(Olda)

Osztályozás

Tárgy

92

Hely

Márkus Emmánál

Idő

"1924"

Személy

Látogatás Márkus Emmánál.

Vadász Miklósnak a Nemzeti Színházban őrzött rajzával.

Márkus Emma mindig aktuális. Bármennyire is igyekszik elkerülni a színpadon kívüli nyilvánoságot, mégis sikerült rávennünk arra, hogy fogadjon bennünket és beszéljen a nekünk és az egész magyar közönségnek mindig drága személyéről, művészi terveiről és páratlanul szép két leányáról.

Neki van a legszebb kék szeme Magyarországon és a hangjának olyan színe és muzsikája van, mint a hárfának. Karcsu és üde, látszik rajta, hogy csak akkor van Pesten, amikor ez már elkerülhetetlenül szükséges. A művészet hozza be csak hűvösölgyi villájából — a Nemzeti Színházba, a művészet, melynek még a csucsokon is alázatos, fanatikus, szerelmes szolgálója tudott maradni. A Bánk bán próbája után fogadott. A régi Nemzeti Szín-

ház helyén épült tizetház első emeletén van Márkus Emilia városi lakása. Két kedves, hangulatos, barátságos szoba. Az első ajtón réztábla:

PÁRDÁNY — MÁRKUS.

A nagyszerű művésznek csak hosszas könyörgésre hajlandó — magáról beszélni. Amennyire imádja a közönséget, mely hódolója és bírja művészetének, olyan szerényen húzódik vissza a nagy nyilvánosság elől magán életében. Egyik kérdést a másik után kerül meg, ügyesen, zseniálisan és végül is a — gyermekeiről kezd beszélni. És csillog a szeme.

— Boldog vagyok, — mondja — mert Tessa lányomtól jó híreket kapok Párisból. Itt semmi sem sikerült neki, ott egy csapásra révbejutott. A Paramount-filmgyárnál kapott nagyon előnyös szerződést és már dolgozik is szegényke reggeltől — másnap reggelig is egy hatalmas film egyik fő szerepében. Gloria Swansonnal együtt játssza a Madame Sans Gêne vezető-szerepeit. Most Compiègneben dolgozik, de már amerikai utra

gondol... Hollywood jár a fejében, ahova melegen beajánlották, mert — érdekes — odakünn Tessát kitűnő film-játszó tehetségnek tartják.

— Romola — egész lelkével a férjét, Nijinszkijt ápolja. És a gyermekeinek él. Két nagy kincse van. Két gyönyörű gyerek. Az egyik az édesapjára, Nijinszkyre hasonlít, — a másik énrám. Kyra és Tamara. Az egyik valóságos tánczeni, a másiktól színésznő lesz. Olyan, amilyen még nem volt.

Egy kisé hűvös van. Márkus Emilia magára kap egy könnyű, fekete selyemkabátot és csillogó szemekkel tovább beszél.

— Én azt szeretném, ha énekesnő lenne a kicsike... Képzeltető mennyire örülök, hogy most Párisban együtt laknak mindannyian: Tessa, Romola, Nijinszky és a gyer-

rekek.

— Romolának most egy terve vannak. Nijinszkynek van valamilyen találmánya, még mi sem tudjuk, hogy micsoda. Csak Romola írja, hogy valami nagy dolog s a táncsal van összefüggésben. Ha sikerül az értékesítése, — írja — nagyszerű dolog lesz. És hogy sikerülni fog, abban nem kételkedem, mert Romolában valahogyan kolosszális kereskedői szellem lakozik. Rá igazán nem lehet mást mondani: mártír, aki csodálatos türelemmel és gyengésséggel viseli a keresztet. A jó Isten meg kell hogy áldja.

— Nem tudom még bizonyosan, de meglehet, hogy Romola is filmezni fog. Blumenthal volt olyan szives megígérni, hogy Romolát céljai elérésében minden tekintetben pártfogolni fogja és foglalkozni fog vele. Ilyenformán könnyen lehetséges, hogy a két testvér rövidesen együtt fog filmezni...

— Méltóságos asszonyom, magáról is mondjon már valamit! Mit csinált a nyáron, mik a legközelebbi művészi tervei?

— A nyáron? Karlsbadban voltam néhány hétig, a

többi időt pedig a Hűvösölgyben töltöttem el. Tantiok, Franciául és angolul már jól tudok, így hát most az olaszba kezdtem. Rajongok a renaissance-korabeli Olaszorszáért, sőt úgy érzem, hogy a vérem minden sejtje át van itatva a renaissance csodálatos romantikájával. Én minden idegszálammal érzem és átélem Desdemonát és Oféliát...

— Egy szerepre is készülök, egy szép és új művészi feladatra. Fazekas Imre drámájának a főszerepét vállaltam és most magamban minden izgalmát átélem ennek a szerepnek. Először egy kisé megdöbbenem tőle. A szokatlan miljtől. De aztán kiderült, hogy a darab tulajdonképpen az anyai szeretet apothéozisa. Csupa tüz, csupa igazság és szenvedély. Kolosszális szerep. Fazekas Imre maga lovasta fel nekem a darabját. Hogy milyen izgalmas és érdekesítő, arra jellemzésül csak annyit mondom, hogy nem aludtam el a felolvasás alatt, pedig én más alkalommal mindig el szoktam fáradni egy felolvasás közben.

— És a Nemzeti Színházban is vár rám egypár kedves szerep. Herczeg Bizáncát ujtja fel nemsokára a direktió új szereposztásban, új diszletezéssel. Én Irénét fogom játszani, ezt a nagyszerű, nagyon a szívemhez nőtt szerepet. Néhány Shakespeare-tragédia is erősen foglalkoztat, szóval nem félek tőle, hogy nem leszek intenzív munkában egész télen. Mert a munka szinte életelixirem.

Boldog, sugárzó arccal beszél ezután felhőtlen, zavartalan családi életéről, férjéről, két apósáról, akiket imádott. Azután napi foglalatosságait meséli el kacagva, önfelelt örvendezéssel.

Hat óraker kelek fel minden nap. Mindenekelőtt tornászom. Bizony! Még pedig szorgalmasan és lelkiismeretesen. Blumenthalnál kaptam az utasításokat, nem is árurom el őket senkinek. Korán reggel dolgot ad már a farkaskutyám, Tyras. Tejet kell adnom neki, jól és kiadósan, mert alaposan el van ám kényeztetve. Tyras igen jó családtól származik. Művészvár csobog az ereiben. A papájának — Pethő Attila kutyájának szép sikere volt legutóbb a Vén gazember-ben. És a neve sem kutyára. Bismarck kutyáját hívták Tyrasnak és az én Tyrasom büszke tudatában van nagy nevének. Tyras fürdőszobám ajtaja előtt alszik és úgy él, mint egy keleti fejedelem. Vigyáz rám és szeret engem hűségesen, ahogy ez egy jól nevelt kutyához illik.